

אבל, נקור יצר שהיה מלכוד ומוצא פירות כיצר. מ"ר. פעמים מזכיר כך גורל השם
שני ו' בשערי המשתלה ו' בגזלות. וכבר אמר אנא השם בקול נחום ואחר כך אים קול
דמושלם ד' ירחיו ו' פסאות. וכן היה הולך והושבע ב' חנוני שבת כ' אים קול
הנהט על ש' השערים אים מעכבה. ו' יוחנן אמר אפי' עליה איתא מעכבה. ומה נתניה
לעיל' אלה כתוב בה והלכה הקהל אל ש' שכן שעתא מעכבה. ומה הקדים מעשה להכריז
אלה איתא מעכבה. אליאב ד' יודיה דאמר דברים מעכבין בבני כל בחוץ אל מעכב כולי
מ"ר. חילוק ד' יודיה ו' הנחת מפורשת באחרית פרק והוציא לו את האהלין. וטבלי לעיל
אין יתניתן על השערים, ופנתי השערים ונתנת על פרק, וחתיתי האהלין בבני כל בחוץ
מיה דאמר מעכבה כולי עלמא אל פליגי. כלומר ד' ינאו ו' יוחנן מודו דמעכבה. כי פליגי
ו' יודיה, ו' ינאו אמר כל ביה אפילו י' יודיה דרמו דעליוהי גורא אפי' שהיה חסר מעכבה,
אם כן, הנהט ש' הכונה ש' על צו' לנכב. מחיביל כל י' מצוה הנהט אל א' (אגרי'ל) כש'